

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା. 22660/2016

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଏବଂ 227 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ।

ସୁବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆବେଦନକାରୀ
-ବନାମ -
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତା (ମାନେ) :-

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ମେସର୍ସ ଏଲ୍.କେ. ମହାନ୍ତି, ବି. ବାରିକ୍,
ପି. ଶାନ୍ତ, ପି.ଏମ୍. ରାଓ ଏବଂ ଅଧିବକ୍ତାମାନେ
ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ୍. ପ୍ରତାପ,
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାନୀ ଅଧିବକ୍ତା

ପାଠାସୀନ :

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର

ରାୟ

26 ଅପ୍ରିଲ, 2023

ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ
ହୋଇଛନ୍ତି :

“ତେଣୁ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ
ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ, ଯିଏ କି ଏମ୍.ଇ. ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ତଥା ତାରିଖ 08.01.1974 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା
ସ୍ଵର୍ଗତ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଏକ ମାତ୍ର ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ଏବଂ ବିଧବା ପତ୍ନୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭାବେ ସମ୍ପତ୍ତି ସୁବିଧା ସବୁ ଏବଂ
ତାଙ୍କ ନିଜର ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1
ରୁ 4 ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ(ଗୁଡ଼ିକ) / ନିର୍ଦ୍ଦେଶ(ଗୁଡ଼ିକ) / ଆଦେଶ(ଗୁଡ଼ିକ)

ରୂପରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ରତାର ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚିତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବକେୟା ଦେୟ / ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ;

ଏବଂ ଏହି ଦୟାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ଭାବରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।”

2. ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ତାରିଖ 01.08.1948 ରେ ଲୋକନାଥ ଏମ୍.ଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହାରାଜରେ ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ । ସେ 08.01.1974 ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ କର୍ମଚାରୀ ଅବସର ସୁବିଧା ନିୟମ, 1981 ଅନୁଯାୟୀ (ସଂକ୍ଷେପରେ '1981 ନିୟମାବଳୀ') ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ 01.04.1982 ତାରିଖଠାରୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ସୁବିଧାଲାଭ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପରିବାରଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୁବିଧା ତାରିଖ 01.09.1988 ରୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାରିଖ 23.03.1989 ର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦ୍ଵାରା, ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । 18.10.2001 ତାରିଖର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ଵାରା 01.09.1988 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପରିବାରଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ 61 ଜଣ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି 2005 (1) OLR 168 ରେ ଅଭିଲେଖିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଚାକିରିକାଳ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଆବେଦନକାରୀ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇଁ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 9097/2003 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ତାରିଖ 18.01.2005 ର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ର ଅନୁପାତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ଏହାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିପକ୍ଷ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏପରି ଆଦେଶ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ CONTC ସଂଖ୍ୟା 1135/2005 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1 ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟାର ରାୟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) କୁ SLP(C)CC ସଂଖ୍ୟା. 5993-6054/2005 (ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ 61 ଜଣ) ରେ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାନନୀୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାକୁ ସ୍ଵୀକୃତ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ SLP ର ସମାଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ, 19.02.2015 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା SLP କୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । SLP କୁ ଏପରି ଖାରଜ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେହେତୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିବାରୁ, ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ରିଟ୍ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

3. ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ

1981 ନିୟମାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ବହୁପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ସେହି ନିୟମାବଳୀ କେବଳ ସିଧା ସଳଖ ଦେଇ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ 01.04.1982 ବା ତାପରେ ଅବସର ନେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ 1981 ନିୟମାବଳୀକୁ ସଂଶୋଧନ କରି 05.12.1989 ର ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ପାରିବାର୍ତ୍ତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ସୁବିଧାଲାଭ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । 01.09.1988 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପରେ ଅବସର ନେଇଥିବା କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା । ତେବେ ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାଟି, ଭୀମସେନ ପୂଷ୍ଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ, ଯାହାକି 1994 I OLR 439 : 78 (1984) CLT 357 ରେ ବିବୃତ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ପାରିବାର୍ତ୍ତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ 1981 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା । 2001 ମସିହାରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ, 1981 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ-8(2)(b) ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଜଣେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଭୋଗୀଙ୍କ ପରିବାର କିମ୍ବା 01.09.1988 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତାପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର, ପାରିବାର୍ତ୍ତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 'ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାଭୋଗୀ' ର ଅର୍ଥକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଓଡ଼ିଶା ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ (ଅଣ-ସରକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ) ଅବସର ଲାଭ ନିୟମ, 1986 (ସଂକ୍ଷେପରେ '1986 ନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାଭୋଗୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ଏବଂ 1981 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଭୋଗୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାରିଖ 01.04.1982 ତାରିଖରୁ 01.04.1985 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ 1986 ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ

1981 ନିୟମାବଳୀର ଉପ-ନିୟମ (1) ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ 01.04.1985 ତାରିଖଠାରୁ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକି, 1974 ମସିହାରେ, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ନିୟମର ମର୍ମାନୁସାରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାଭୋଗୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ଏପରି ହୋଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଏଲ୍.କେ. ମହାନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଏନ୍. ପ୍ରତାପକୁ ଶୁଣାଗଲା ।

5. ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା (ପୁରୋହିତ) ର ଅନୁଲେଖ 18 ଏବଂ 19 ରେ କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଏହି ଡକ୍ଟରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଅପ୍ରିଲ, 1986 ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ, ଯାହାକି 01.04.1982 ତାରିଖ ପରେ ଅଟେ । ଏହିପରି, ସେ 1981 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ବିଧବା ପତ୍ନୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଆହୁରି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା (ପୁରୋହିତ) ମାମଲାର ରାୟ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସ୍ ଏଲ୍ ପି ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାଏମ୍ ହୋଇଛି ।

6. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରୀ ଏନ୍. ପ୍ରତାପ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ 08.01.1974 ତାରିଖରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତଥ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ, ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ସେହି ତାରିଖରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ କି ? ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପଙ୍କ ମତରେ, ଏହାର ଉତ୍ତର କେବଳ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇପାରେ ।

ଏହିପରି ତଥ୍ୟ ଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

7. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଣ-ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ବିଷୟ ଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ତଥା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସବୁକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରିଶେଷରେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, 2001 ମସିହାରେ 1981 ନିୟମାବଳୀ ର ନିୟମ-8(2)(b) ର ସଂଶୋଧନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଜଣେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାଭୋଗୀଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର, ଯିଏ 01.09.1988 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତାପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତୁରନ୍ତ ସମର୍ଥ ପାଇଁ, ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅନୁଲେଦ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି:

"16. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଶୁଣାଗଲା, ଉପସ୍ଥାପନ ସବୁକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଦେଖାହେଲା, ଉପାଦାନ ସବୁକୁ ଅତି ଯତ୍ନ ସହ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପଢ଼ାହେଲା ଏବଂ ବିଷୟଟିକୁ ତତ୍ପରତାପୂର୍ବକ ବିଚାର କରାହେଲା । ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଏହା ଏକ ଛିରାକୃତ ନିୟମ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସେହି ରଚନାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଉଚିତ ଯାହା ଅଧିକାଂଶତାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏପରି ଏକ ରଚନାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ ଯାହା ଏକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ଅପେକ୍ଷା ସାମ୍ବିଧାନିକ ଭାବରେ ବୈଧ, ଜୀବନକ୍ଷମ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିଥାଏ । 18 ଅକ୍ଟୋବର, 2001 ର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଆଗତ 1981 ନିୟମାବଳୀର ସଂଶୋଧନ ନିୟମ 8(2)(b) କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛି ଯେ :-

“1988 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା’ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର ଅଥବା ଜଣେ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡାଭୋଗୀଙ୍କ ପରିବାର, ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଉଥିବା ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।”

(ଗୁରୁତ୍ଵାରୋପ କରାଯାଇଛି)

ଡେପୁଟି, ଦୁଇ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପାଇବାକୁ ହକଦାର କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ବର୍ଗ ହେଉଛି ଜଣେ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡାଭୋଗୀଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ହେଉଛି ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର, ଯିଏ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1988 ରେ କିମ୍ବା ତା’ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ମାନଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପୂରଣ କରନ୍ତି, ସେ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡାଭୋଗୀ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଜଣେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ଯିଏ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟୁତ୍ତ କରେ ଯିଏ କି ଅନ୍ୟଥା ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ‘ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡାଭୋଗୀ’ ସେହି କର୍ମଚାରୀ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆଣିବ ଯିଏ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଅତ୍ୟୁତ୍ତ ହେବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ / କିମ୍ବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । 2001 ର ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଡେପୁଟି, ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଦେଖୁନାହିଁ ।”

8. ଉପରୋକ୍ତ ମତ୍ତବ୍ୟରୁ ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ‘ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡାଭୋଗୀ’ ଶବ୍ଦର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏହାର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଅବସରକାଳୀନ ଭଉଣ୍ଡା

ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ/ କିମ୍ବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାଭୋଗୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେ, 01.09.1988 ତାରିଖର ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ କଣ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ କି ? ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ 01.08.1948 ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ତାରିଖ 10.08.1926 ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହିପ୍ରକାରେ, ଯଦି ସେ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଅଗଷ୍ଟ 1984 ରେ ଅବସର ନେଇଥାନ୍ତେ, ଯାହାକି ତାରିଖ 01.04.1982 ପରେ ଅଟେ ।

9. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ୍ୟା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଚାକିରିରେ ଥିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ମତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:

“18. ଅନ୍ୟ ଏକ ମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ କି ନାହିଁ । ଏଭଳି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଘଟଣାରେ, ମାମଲା ଅନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେବ । ଏହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ନିୟମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାର ଯିଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ସେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା କିମ୍ବା ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯେତେ ବର୍ଷର ସେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ । 1986 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 8 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା, ଆନୁତୋଷିକ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ-ତଥା-ଅବସର ଆନୁତୋଷିକ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ଯଥାସ୍ଥିତି କେତେକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଘଟଣାରେ ହୋଇପାରେ; ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଚିକିତ୍ସାଗତ

ଆଧାରରେ ସେବାନିବୃତ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେବା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଅକ୍ଷମତା । ଯଦି ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଅକ୍ଷମ ହେବା ଯୋଗୁଁ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାକୁ ହକଦାର ଅଛନ୍ତି, ତେବେ କର୍ମଚାରୀ ଅବସରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବେ ଯେ କର୍ମଚାରୀ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆନୁପାତିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ, କର୍ମଚାରୀ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ତେବେ ଏପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ଲାଭ ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବେ, ଯିଏ ଅନ୍ୟଥା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ଯଦି ସେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେବା ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ କର୍ମଚାରୀ ଅବସରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକି 1986 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 4(3) ଅନୁଯାୟୀ ।”

10. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯଦି କର୍ମଚାରୀ ଅବସରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଅଗଷ୍ଟ 1984 ରେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ସେବା ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ସେତେବେଳକୁ 01.04.1982 ତାରିଖ ଠାରୁ 1981 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ସୁବିଧା ଲାଭ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଏହିପରି, ସେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏହାର ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣାମ ଭାବରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପାରିବାରିକ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

11. ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣସବୁ ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ, ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଉପଶମର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଭଲ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

12. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି

ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥାଏ, ତେବେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପାରିବାରୀକ ଅବସରକାଳୀନ ଉତ୍ତର ସୁବିଧା ଲାଭ ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ପ୍ରାୟ 80 ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ବୃଦ୍ଧା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଆଦେଶ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ପାରିତ କରାଯିବ ।

ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର,
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
26 ଅପ୍ରିଲ, 2023/ଏ.କେ. ରାଣା, ପି.ଏ.

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ : କଟକ